

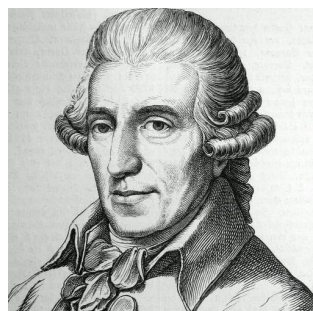
ZENEISKOLA

200 éve hunyt el Joseph Haydn

Haydn osztrák zeneszerző volt, a bécsi klasszikusok első képviselője. Jól ismerte a másik két nagy bécsi klasszikus zeneszerzőt, Mozarttal barátságban volt, Beethovent pedig egy ideig tanította.

Alsó-Ausztriában, Rohrau-ban született 1732-ben, egy falusi bognármester fiaként. Édesapja nem volt ugyan képzett muzsikus, de tudott hárfán játszani és szeretett énekelni.

A kis Joseph zenei tehetsége, rendkívül szép énekhangja hamar kitűnt, nyolcéves korától 9 éven át Bécsben, a Szent István-dóm kórusában énekelt, majd hangja mutálása után a kórus hangszeres együttesében játszott, egészen addig, míg tréfából levágta egy társának előírásos parókájáról a copfot. Ezért a csínytevéseért kicsapták a kórusból. Hogy megélhetését biztosítsa, kezdetben zeneórákat adott. Kezdő tanítványainak sok könnyű darabot komponált, melyekből



a mai zeneiskolások is tanulnak.

1761-ben az Esterházy család szolgálatába lépett, és közel 30 évig szolgált náluk, mint udvari karmester és zeneszerző. Itt készült legtöbb műve. Különösen sok darabot írt Esterházy Pál és Miklós hercegeknek, akik mindketten zenekedvelők voltak. Pál maga is írt zenét, Miklós pedig sok zenés ünnepséget rendezett, emiatt „Pompakedvelő”-nek nevezték. Miklós lelkesen (bár nem nagy tökéletességgel...) játszott egy akkoriban divatos, baryton nevű vonós hangszeren. Haydn sok darabot írt neki, persze ügyelve arra, hogy a szólam ne haladja meg a herceg képességeit.

58 éves korában Londonba utazott egy hegedűművész meghívására, műveit itt is nagy sikerrel mutatták be. Oxfordban ünnepélyesen díszdoktorrá is avatták.

Hatalmas életművéhez 2 oratórium, számos szimfónia, mise, opera, vonósnégyes, divertimento, kantáta és dal tartozik.

1809-ben hunyt el.



Bemutakoztak a hangszerek

2009.



A

március 26-a napsütéses délutánján tágra nyílt szemű és nyitott fülű kis előképzősök hallgatták a mesét Szent Cecília által küldött zeneszerszámokról. Az öröm és meglepetés csak fokozódott, amikor a hangszerek a nagyobb növendékek értő játékával megszólaltak. Mit hallottak a kicsik? Gitár muzsikát, vonós hangszereket és a sok hangszínű zongorát.

zenetanárok sok szeretettel várják őket a következő tanévben. Kitarató szorgalmat, sok örömet és sikert kívánunk nekik!

Tényi Zoltán
zongoratanár

Rejtvény

A rejtvény válaszaiban segítségetekre lesz, ha elolvassátok a Haydn-ról szóló írást. A megfejtésből megtudjátok, melyik az a magyar helység, ahol egykor az Esterházy-család rezidenciája volt.

Milyen hangszeren játszott Haydn édesapja?

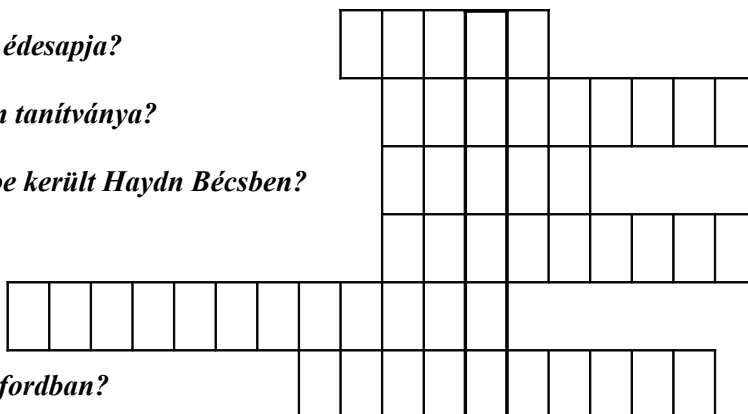
Melyik nagy zeneszerző volt Haydn tanítványa?

Gyermekkorában milyen együttesbe került Haydn Bécsben?

Hány évet élt Haydn?

Mi volt Esterházy Miklós herceg „mellékeve”?

Milyen tisztséget kapott Haydn Oxfordban?



Szabó Anikó



Fuvolaverseny



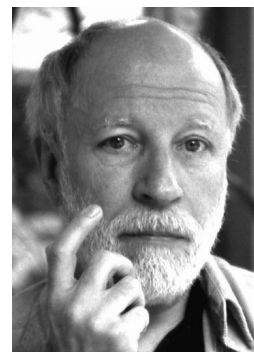
Iskolánk történetében első alkalommal a zeneiskola is részt vett egy országos megmérettetésen, a VI. Országos Jeney Zoltán Ifjúsági Fuvolaversenyen, Kaposváron.

2009. február 6-án a kaposvári területi válogatón Somogy, Tolna, Baranya és Zala megyéből 27 művészeti iskola diákjai vettek részt. Iskolánk tanulója, Vecsernyés Villő az első korcsoportban versenyzett. Ez a legkisebbek korcsoportja, ahol huszonnég, 11 éves vagy fiatalabb fuvolista mérte össze hangszeres tudását. A versenykiírás szerint egy kötelező és egy szabadon választott művet kellett játszaniuk. Az utóbbit Szabó Gyuláné zongoratanár kísérte.

Villő a korcsoportjában nagyon szépen helytállt, az egész Dél-Dunántúl fiatal fuvolistái között a középmezőnyben teljesített. Gratulálunk!

A verseny névadója, Jeney Zoltán új utat nyitott a magyar fuvolázás történetében. Megte-remtette a tudatos, elemzéseken alapuló, modern fuvolázásra törekvő fuvolázást és fuvolatanítást.

A **Jeney Zoltán Ifjúsági Fuvolaverseny** magába foglalja a fuvola-oktatás alsó és középső szintjét. Célja az alábbi pontok szerint határozott meg:



1. Fogja össze a fuvolaoktatás alsó és közép szintjét, hogy megfelelő áttekintést nyújtson a két szint helyzetéről, segítse közös stílus és módszerek kialakítását, és szorosabb legyen alsó és közép szint között a szakmai kapcsolat.
2. A verseny elsőrendű célja a **kivételes tehetségek felszínre hozása**. Ennek figyelembevételével lett meghatározva a létszám.
3. Az előzetes válogatást háromtagú utazó zsűri végezze, biztosítva ezzel a válogatás alapelveinek egységét.
4. A bíráló bizottságban a zeneoktatás mindhárom szintje képviseltesse magát, így lehetőség nyílik a speciális problémák érdemi integrációjára.

1994-ben szervezték az első, az ő nevével fémjelzett versenyt. Azóta minden harmadik évben találkoznak az ország fuvolista növendékei ezeken az országos megmérettetéseken, melyek sok tanulsággal szolgálnak mind a növendékeknek, mind pedig a felkészítő tanároknak.

*Vörös Ildikó
fuvolatanár*



Észre vesszük-e a lényegét

Hideg januári reggel volt, mikor egy ember megállt egy Washington DC-i metróállomáson és hegedülni kezdett. Hat Bach darabot játszott összesen negyvenöt percen keresztül. Ezalatt az idő alatt több mint ezer ember fordult meg az állomáson, legtöbben a munkahelyükre igyekeztek a csúcsforgalomban.

Három perc múlva egy középkorú férfi észrevette a zenészt. Lelassított, és egy pillanatra meg is állt, majd továbbment. Egy perccel később a hegedűs megkapta az első egydollárosát, egy nő dobta bele a hegedűtokba anélkül, hogy megállt volna. Néhány perccel később valaki a falhoz támaszkodva kezdte el a zenét hallgatni, de kis idő múlva az órájára nézett, és továbbment.

Legjobban egy hároméves kisfiú figyelt fel a zenére. Anyukája kézen fogva vezette, de a fiú megállt a hegedűst nézni. Nemsokára az anyuka továbbhúzta, de a kisfiú közben végig hátrafelé kukucskált. Ugyanez más gyerekkel is megtörtént, kivétel nélkül mindegyik szülő továbbvezette őket.

A 45 perces előadás alatt csak 6 ember állt meg zenét hallgatni. Nagyjából 20-an adtak pénzt, de közben le sem lassítottak. Összesen 32 dollár gyűlt össze. Amikor vége lett a zenének, és elcsendesedett az állomás, senki sem vette észre a változást. Senki sem tapsolt, senki sem gratulált.

A járókelők nem tudták, hogy a világ egyik leghíresebb hegedűművésze, *Joshua Bell* játszott a zenetörténelem legnehezebb darabjait 3,5 millió dollár értékű Stradivari-ján. Két nappal a metróállomásbeli előadás előtt egy teltházas bostoni színházban lépett fel, ahol a jegyek átlagosan 100 dollárba kerültek.

Ez egy igaz történet! Joshua Bell áruhás metróbeli fellépését szociológiai kísérletként a Washington Post szervezte. Azt vizsgálták, hogy egy hétköznapi környezetben, egy alkalmatlan időpontban vajon felismerjük-e a szépséget, megállunk-e, hogy befogadjuk, és értékeljük-e a tehetséget egy váratlan helyzetben.



A kísérlet eredményének egyik lehetséges következtetése: ha nincs időnk arra, hogy megálljunk és hallgassuk a világ egyik legjobb zenészét a zenetörténelem legvirtuózabb darabjait ját-szani, vajon mi minden más mellett megyünk el észrevétlenül ugyanígy nap, mint nap?